

N:o 138.

Af Herr J. Johansson i Bergsäng: Angående förhöjning i det till Riksdagsbibliotekarien utgående arfvode.

Vid 1847—48 årens riksdag beslöto Rikets Ständer inrättandet inom sitt hus af ett arkiv och anslogo till inköp af böcker dertill och öfriga till dess bildande och förökande nödvändiga utgifter ett belopp af 1,500 R:dr. Till komplettering och utvidgande af detsamma anvisade hvardera af de två följande Riksdagarne 750 R:dr. Vid 1859—60 årens riksdag ökades detta anslag till 800 rdr, och vid 1862—63 årens riksdag förhöjdes detsamma till 800 R:dr *om året*. I sammanhang med det ökade anslag, som vid sistnämnde riksdag beviljades, uppdrogo Rikets Ständer åt Fullmäktige i Riksgäldskontoret att afgifva förslag och plan till utvidgning af nämnda arkiv, så att deraf kunde bildas ett mot representationens behof och anspråk svarande bibliotek. Uti skrifvelse till Stats-Utskottet af den 8 Februari 1866 redogjorde Fullmäktige för planen för arkivets bildande och framstälde förslag i afseende på dess utvidgande, på sätt som inhemtas af Stats-Utskottets memorial N:r 76 vid samma års riksdag.

Till följd af då fattadt beslut skulle alla skrifna handlingar bilda ett arkiv, samt alla böcker och kartor ett bibliotek, till förökande af hvilket sistnämnda anvisades ett årligt anslag af 900 kronor, hvilket anslag från år 1875 höjdes till 2,000 kronor. Så väl genom dessa anslag som genom gåfvor och byten har biblioteket vunnit en sådan tillväxt att, då Fullmäktige i nämnde skrifvelse uppgifva detsamma innehålla omkring 3,000 band, så är detta antal i närvarande stund nära fyrdubbladt. Biblioteket består nemligen nu af närmare 12,000 band. Dess omfattning och innehåll kan inhemtas af de öfver detsamma utgifna förteckningar, som blifvit till Riksdagens ledamöter utdelade, hvadan en redogörelse därför torde vara öfverflödig.

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 17 Häft.

År 1867 faststälde och utfärdade Riksdagen ännu gällande stadganden rörande arkivet och biblioteket. Enligt desamma skall biblioteket under riksdag hållas tillgängligt hvarje söcknedag kl. 10—2 och 5—7, samt, då Statsrevisorerna äro församlade, på de tider som Fullmäktige i Riksgäldskontoret, efter derom af Revisorerna gjord framställning, ega att bestämma. Riksdagsmännens olika lefnadsvanor föranleda dock dertill att biblioteket behöfver hållas öppet, så vidt möjligt är, hela dagen, hvilket ock i allmänhet plägar vara fallet, äfvensom att tillträde dit, tack vare bibliotekariens välvilliga tillmötesgående, lemnats på söndagarne. Mellan riksdagarne ega de af Kongl. Maj:t tillförordnade komitéer att, efter anmälan hos bibliotekarien, begagna sig af arkivets och bibliotekets samlingar. Härförutan hafva dessa samlingar hållits för Kyrkomötet tillgängliga på tider, som Kyrkomötet begärt. De tillförordnade komitéernas behof att begagna biblioteket är naturligtvis olika, men att det kunnat och kan blifva ganska stort, framgår bland annat deraf, att, på begäran af en nu i arbete varande komité, biblioteket för densamma hållits tillgängligt viss tid hvarje dag. Då biblioteket småningom kommit att innehålla arbeten, som äro af vigt för embetsverken att begagna, har deraf uppstått behof äfven för dem att hafva tillgång till detsamma. Det utbyte, som numera eger rum ej blott med grannländerna utan äfven med flera andra länders representantförsamlingar, har äfven i sin mån ökat bibliotekariens göromål. En gifven följd af allt detta har varit att bibliotekarien funnit nödigt att af egen drift och intresse för saken hålla biblioteket öppet äfven mellan riksdagarne vissa timmar i hvarje vecka, och den 27 November 1879 hafva Fullmäktige i Riksgäldskontoret föreskrifvit, att detsamma skall hållas tillgängligt vissa dagar på bestämda tider.

Uti ofvanberörda skrifvelse den 8 Februari 1866 uttalade Fullmäktige den åsigt, att intilldess arkivet och biblioteket vunnit ett sådant omfång, att anställandet af en särskildt aflönad bibliotekarie vore af nödvändigheten påkalladt, befattningen med den omedelbara vården om och tillhandahållande af der förvarade böcker och handlingar kunde, mot erhållande af fri bostad vid biblioteket och arfvode under riksdagarne, ombesörjas af någon tjänsteman vid Riksgäldskontoret, som Fullmäktige dertill utsågo; hvilken åsigt af Riksdagen gillades och vann tillämpning i de år 1867 utfärdade stadganden. Samma år uppdrogo Fullmäktige nämnde befattning åt den tjänsteman, som alltsedan år 1858 haft sig densamma anförtrord. Arfvodet, som år 1867 bestämdes till 8 R:dr 25 öre för dag under riksdag, och således till omkring 990 R:dr per år, blef år 1875 förhöjdt till 10 kronor för dag, eller i rundt tal till 1,200 kronor per år, beroende af riksdagens längd.

Detta arfvode synes, med afseende på det ökade anslaget till bokinköp och de här förut påpekade förhållanden i fråga om bibliotekets tillgänglighet äfven under tiden mellan riksdagarne, som småningom utvecklats sig, numera vara

allt för ringa i förhållande till det ansvar och de åligganden, som bibliotekarien har, och de anspråk, som på honom ställas. Jag vågar därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade tilldela nämnde bibliotekarie ett arfvode af 200 kronor, att af honom i början af hvarje månad af året utaf riksdagskostnadsmedlen uppbäras.

Med afseende å hans trägna befattning under riksdagarne, och då han lika väl som andra tjänstemän, hvilka åtnjuta förmån af semester, är i behof deraf, vågar jag likaledes hemställa,

att bibliotekarien måtte beredas tillfälle att under sommaren på tid, som dertill kan finnas lämplig, erhålla semester under sex veckor.

Stockholm den 28 Januari 1881.

J. Johansson,
från Bergsäng.

N:o 139.

Af Herr Lasse Jönsson: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om besigtning af hästar och nötboskap, som till Danmark, Storbritannien och Irland utföras.

Genom Kongl. kungörelserna den 30 Maj 1873, den 19 April och den 21 Maj 1875 samt Kongl. Sundhets-kollegii kungörelse den 13 Mars 1876 äro visserligen både många och välbetänkta föreskrifter och försigtighetsmått vidtagna för upptäckande och hämmande af smittosamma sjukdomar bland våra husdjur, äfvensom till förhindrande af införandet i riket af sjuka eller för sjukdom misstänkta kreatur; i hvilket senare afseende är stadgadt, att hvarje hit importeradt djur skall vid ilandförandet besigtigas af legitimerad och dertill af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förordnad veterinär, hvilken har att utfärda skriftligt intyg öfver